रामात् पराभवं स्मृत्वा तं तथा 'एव च मानुषं
दृष्ट्वा तीर्णाम्बुधिं भूयस् तौ भयं हृदि चक्रतुः । 118
संमन्त्र्य च तयोर् मध्याद् एको गत्वा तदा 'एव तं
विभीषणाय प्रभवे यथादृष्टं न्यवेदयत् । 119
दृष्टरामप्रभावः सन् सो ऽपि राज्ञा विभीषणः
मानुषागमनाद् भीतो राक्षसं तम् अभाषत । 120
गच्छ मद्वचनाद् भद्र प्रीत्या तं ब्रूहि मानुषं,
आगम्यतां गृहे ऽस्माकं, प्रसादः क्रियताम् इति । 121
तथा 'इत्य् आगत्य तत् तस्मै स्वप्रभुप्रार्थनावचः
चकितो लोहजङ्घाय शशंस स च राक्षसः । 122
सो ऽप्य् अङ्गीकृत्य तद् विप्रो लोहजङ्घः प्रशान्तधीः
तेन 'एव सद्वितीयेन सह लङ्कां ततो ऽगमत् । 123
तस्यां च दृष्टसौवर्णतत्तत्प्रासादविस्मितः
प्रविश्य राजभवनं स ददर्श विभीषणं । 124
सो ऽपि पप्रच्छ राज्ञा तं कृतातिथ्यः कृताशिषं,
ब्रह्मन् कथम् इमां भूमिम् अनुप्राप्तो भवान् इति । 125
ततः स धूर्तो ऽवादीत् तं लोहजङ्घो विभीषणं,
विप्रो ऽहं लोहजङ्घाख्यो मथुरायां कृतस्थितिः । 126
सो ऽहं दारिद्र्यसंतप्तस् तत्र नारायणाग्रतः
निराहारः स्थितो ऽकार्षं गत्वा देवकुलं तपः । 127

Digitized by Google